

Albarís

10è Aniversari de l'IEVA

Butlletí informatiu de l'Institut d'Estudis de la Vall d'Albaida

Desembre 2007

II Època

Núm.19

10 anys IEVA!!

Maria Josep García

Al llarg de tot l'any hem estat organitzant totes les activitats de l'IEVA planificades per a celebrar els deu anys de treball. Deu anys per a un institut d'estudis és molt poc de temps, però este temps sí que marca un camí de consolidació, un camí de futur. Amb este temps es tanca una etapa d'inici, on s'han realitzat dos congressos d'estudis de la nostra comarca i un fum de conferències, xerrades, on s'han publicat diferents treballs que parlen de la Vall d'Albaida i la seua gent, del seu patrimoni històric, cultural...

Podríem dir que s'acomplint una primera fase on ha destacat la gran confiança dels valldalbaidins amb l'institut, per considerar que una entitat com esta havia d'existir a la nostra comarca, com a entitat vertebradora, reivindicadora i promotora d'estudis i d'investigacions que d'altra forma seria molt difícil que es realitzaren.

Durant este temps també cal remarcar el caràcter voluntari de l'entitat, on totes les persones de les juntes que han existit han donat el seu temps i els seus coneixements, i on s'ha comptat també amb tots els seus

socis/es més o menys participatius.

Ara, quan este any marcava este temps, hem rebut una agradable sorpresa amb la recepció del Premi Joan Baptista Basset, com a entitat compromesa amb la nostra història, llengua, cultura i país, que ens va atorgar el Casal Jaume I de la Vall d'Albaida. Al qual estem molt agraïts ja que esta tocadeta d'esquena, ens anima a continuar treballant per la nostra comarca. Però els temps canvien i el que era bo

fa deu anys, potser ara s'hauran de plantejar uns nous reptes per als temps actuals i els que vénen. Cal agrair la tasca de tota la gent que ha cregut en l'IEVA i, com no, des les entitats patrocinadores: Ajuntament d'Ontinyent, Caixa d'Ontinyent i la Mancomunitat de Municipis de la Vall d'Albaida.

La Junta de l'IEVA ha volgut preparar un acte especial per a tancar este any, creant un xicotet espai de temps on junt a tots i totes les valldalbaidines celebrem els deu anys de fer comarca. S'ha triat la població d'Aielo per ser on es va realitzar el 1er Congrés i d'on es va marcar un camí ple de promeses i il·lusions. Serà una festa dinàmica, sense deixar de ser formal, ambientada en imatges i música, i com en totes les festes, hi haurà sorpreses... des d'ací vos animem a participar, ja que esta festa està organitzant-se per a tota la gent de l'institut i per a tota la gent de la Vall d'Albaida. Correu la veu! ... Esteu tots convidats el dia 29 a les 19:30 a l'Auditori d'Aielo de Malferit, vos esperem!

Albarís

Institut d'Estudis de la Vall d'Albaida (IEVA)

C/ Sant Francesc, 8-3r-5ª

46870 ONTINYENT

Tel. 96 291 15 32

Fax: 96 238 85 45

Mòbil: 647 570 271

ieva@ieva.info

PATROCINAT PER:

Mancomunitat de Municipis de la Vall d'Albaida

Els precedents de l'IEVA

Emili Casanova

La tardor de 1997, com a conseqüència de la celebració del I Congrés d'Estudis de la Vall d'Albaida i com a culminació d'una gestació de més de 15 anys naixia l'IEVA. Fites d'este llarg procés van ser la creació de la revista Alba el 1985, la posada en marxa de la revista Almaig per la Nostra Terra i la Puríssima d'Ontinyent el 1985, la jornada de l'Olleria de 1990 i la creació del Servei de Publicacions de l'Ajuntament d'Ontinyent l'any 1986. Precedents del procés de gestació van ser el missatge continuat de Vicent Lluís Montés Penadés des de la revista Escala de 1964 al pròleg al lli-

bre Agullent 1585-1985, on demanava la convocatòria d'un congrés d'estudis comarcals i la vertebració de la nostra comarca, moviments comarcals com el de la revista Benicadell i l'existència de l'institut de batxillerat Josep Segrelles d'Albaida on ens hem format la major part dels valldalbaidins conscienciats en el paper comarcal. I clar és, l'ambient de llibertat i d'il·lusió que va significar el naixement de la democràcia a partir de 1978 que ens va fer descobrir un nou horitzó.

La veritat és que l'IEVA devia haver nascut molt abans perquè els elements necessaris per a formar-lo ja

existien des de feia anys, de la mateixa manera que el I Congrés també devia haver-se celebrat amb anterioritat. Jo mateix vaig estar temptat de llançar-lo molts anys abans i segurament amb el mateix o més èxit que va tindre la seua convocatòria el 1997, i de fet férem moltes reunions i converses sobre com crear-lo. Per què no férem la convocatòria de creació de l'IEVA i del Congrés molt abans és una pregunta que m'han fet moltes vegades i que ara intente contestar:

a) En totes les reunions i activitats del moment on jo participava, comprenia que em tocava esperar i coordi-

nar tant l'IEVA com el congrés i no trobava gent que vivira durant l'any a la comarca amb possibilitats de mantindre estes creacions ja que sempre vaig tindre clar que un despotisme il·lustrat dels valldalbaidins que treballàvem fora no aguantaria una institució estable. El moment oportú el vam veure quan la Mancomunitat s'havia consolidat i tenia un funcionari com Josep Talens i quan en les distintes institucions comarcals van entrar com a funcionaris estables valldalbaidins compromesos amb la comarca. Els nous aires els vam comprovar especialment durant aquella celebració →

➔ del IV Col·loqui d'Onomàstica Valenciana l'any 1994.

b) La idea era crear un institut no partidista que integrara tots els valldalbaidins, empresaris i treballadors, gent de dreta i d'esquerra, nacionalistes, comarcalistes i amants del seu poble, i gent de tots els pobles. Com va demostrar la reunió de l'Olleria del 1990 encara hi havia posicions enfrontades i desconfiances personals i ideològiques, i vam decidir seguir treballant des de les plataformes de la capital, Ontinyent, sempre obertes a la comarca i insubstituïbles encara hui, i anar comarcalitzant els seus productes fins que es va crear la Mancomunitat. L'IEVA havia d'integrar a tots i per això quan es va crear vam redactar uns estatuts modèlics d'integració i participació: tindríem tres patrons -Manco-

munitat, Ajuntament d'Ontinyent i Caixa d'Ontinyent-, en la junta participaria una representació d'associacions cíviqües i culturals i dels centres d'ensenyament, el motor més conscienciat en la comarca, i podrien formar part de l'IEVA individus particulars i col·lectius. I proposàrem com a seu el Museu de Benissoda com a reconeixement del primer ambaixador de la Vall d'Albaida i del primer museu d'estes característiques de València, i com a símbol de descentralització comarcal: l'IEVA estaria en un poble menut com a signe de la nostra idea de vertebrar i ajudar els més necessitats culturalment, tot considerant la comarca com un poble gran, llarg i estret.

L'any 1997 integràrem en un centre d'estudis tot allò que ja hi funcionava. I encara que la creació de l'IEVA

sincerament crec que es va retardar massa, la seua activitat -premis d'investigació, calendari comarcal, publicacions de llibres, conferències i assessoria a molts llocs, defensa del patrimoni; creació de la FIECOV, participació en el XIEC- ha estat exemplar i ha ajudat a crear i a enfortir la consciència i l'esperit comarcal. Per això tots hem d'estar ben agraïts als membres que han format part de les seues juntes, especialment als seus presidents i secretaris, que han contribuït a enfortir la consciència comarcal per la seua tasca desinteressada i abocada a la comarca, però possiblement el seu model no és a hores d'ara ja el més adequat, perquè a pesar del gran treball de la junta actual comandada per Maria Josep Garcia ha perdut presència i demanda. Per què? Per tant, apro-

fitant el seu 10é aniversari hem de reflexionar sobre quin model pot ser el més àgil i productiu hui, què ens demana hui la societat i què pot oferir una institució d'amants de la comarca als seus socis, a les institucions, a la resta dels valldalbaidins i a la Comunitat Valenciana. Crec que l'IEVA és una institució necessària i útil, però hem d'intentar situar-la millor en la comarca, que tinga una major col·laboració amb la universitat, una major presència en els ajuntaments i la Mancomunitat, una major coordinació amb les altres associacions culturals, que modernitze el seu sistema de captar recursos i divulgar la Vall d'Albaida. En suma, seguir treballant com fins ara, però fent un institut més efectiu, més present i més imprescindible.

Temps era temps (fa 10 anys)

Carmen Agulló

Fa una dècada que un grup de dones i homes de la comarca decidíem tirar endavant un projecte que ja duia anys siguent objecte de debats -recordem les pioneres jornades al convent de l'Olleria- i que, amb l'espenta del I Congrés d'Estudis de la Vall d'Albaida semblava que havia arribat el moment de fer-se realitat. Malgrat alguns entrebancs de caràcter polític-burocràtic del tipus que la comarca no existeix com ens administratiu, -per cert, algú demanarà i farà realitat una llei de comarcalització ara que vénen eleccions?- al final ja érem una associació reconeguda a l'àmbit legal. Restava per fer la tasca més difícil: fer-nos visibles i reconeguts entre el conjunt de la població, demostrar no a soles que existíem sinó també que eren necessaris.

I la llarga marxa va començar plena, a parts iguals, d'entusiasme i entrebancs. L'ideal era conformar un espai de trobada de totes les persones interessades en fer comarca, cadascuna des de la seua formació i preocupacions pròpies, unides en un projecte comú al qual aportarien mirades diverses i complementàries i que permetria una certa descentralització de les activitats d'àmbit comarcal. Articulats en àrees diverses que conformaven equips de treball per tal d'anàlitzar la realitat comarcal en l'aspecte lingüístic, econòmic, històric, ecològic, festiu... començàrem a reunir-nos, proposant activitats i repartint tasques a l'hora de fer-nos càrrec de la seua realització.

Encaràrem la solució dels problemes de manera constructiva, però alguns es formularen gairebé irresolubles com el mai resolt del Museu de Benissoda, la nostra seu, un espai al que, en companyia de Josep Talens acodirem una i altra vegada per tal de veure com avançava sense intuir que encara avui en dia, deu anys després, seria un assumpte pendent. En contrapartida d'altres activitats començaven a donar-nos satisfaccions: les primeres jornades al voltant de l'ecologia, a Llutxent -quin fred i, al mateix temps, quina calor humana entre la diversitat de persones que assistiren-la presentació del llibre dels rellotges de sol de l'aleshores desconegut escriptor otosí Joan Olivares o la del CD dels Cardaors -dues publicacions de qualitat i, encara avui, d'obligada referència en els cercles de la gnomònica i el folklore valencià -, les jornades literàries al voltant de les quatre llengües a l'Estat espanyol, amb la participació d'escriptors del relleu de Carlos Casares, Manuel Talens, Ferran Torrent...; l'exposició i cicle de conferències amb motiu del centenari de l'Escola Moderna, amb la presència del mestre de mestres Gonzalo Anaya, el primer calendari festiu-gastronòmic... tot plegat un seguit d'activitats diverses, en àrees diferents, que proporcionaven motius per a reunir-se gent amb inquietuds, edats i experiències varies, en allò que semblava donar cos a l'IEVA.

Només dues anècdotes per tal de dibuixar aquests primers temps. La

primera, la lluita pel no enderrocamment de l'església de Guadasséquies que ens va dur, per una part, a enviar missatges per fax a Isabel Tocino, aleshores ministra de medi ambient, la qual ens va contestar interessant-se pel tema, i, per una altra, a entrevistar-me junt a Emili Casanova i l'arquitecte Joan Boronat amb el president de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer -, qui no havia vist mai ni una foto de l'església, i estava empenyat en tombar-la sense cap raó de pestot plegat va ser la nostra manera de fer causa comuna amb el conjunt del poble i aconseguir allò que de primera hora tots veiem clar: la conveniència de recuperar l'edifici per a ús social de la població. La segona té a veure amb l'edició de les actes del primer Congrés, voluminós llibre que l'aleshores diputat de Cultura, Antonio Lis, ens va dir ràpidament que pagaria, sense voler escoltar d'altres propostes de subvenció, per tal de lliurar-se de nosaltres i poder rebre sense preses a la persona qui esperava després: la cantant Teresa Rabal. Bé, certament no hi havia color.

Al mateix temps que desenvolupàvem aquestes activitats, alguns problemes s'agregaren. No és ara el moment ni tal vegada estiga prou madur el projecte per tal de fer explícits els entrebancs, principalment econòmics i d'infraestructures, però no a soles, que caracteritzaren els primers anys de l'IEVA. Crec que no vàrem aconseguir que es convertira en el lloc de trobada, de dinamització

cultural de la comarca que volíem. I aquest és el repte que, encara avui, dona sentit a l'existència de l'IEVA. Malgrat que els instituts d'estudis, per diferents raons sembla que s'esllanguixen -llevat d'excepcions brillants com el CEIC Alfons el Vell de Gandia o l'enguany centenari i punt de referència obligada per a tots nosaltres de l'Institut d'Estudis Catalans- no pense que s'haja de decretar la seua manca de funcionalitat. Continuar encetant activitats culturals a la comarca i d'àmbit comarcal sembla que és un repte encara vigent. Convertir-se en lloc de trobada de persones de diferents interessos per tal de construir la comarca, un altre. I per això crec que continuem endavant les persones que som socis de l'IEVA, perquè encara creiem que pot fer-se realitat un projecte comarcal per damunt de diferències polítiques i personals.

Per a finalitzar voldria, com a balanç de tot el meu període com a presidenta, posar en la balança d'allò positiu, l'entusiasme i l'afecte de la major part dels components de la Junta Directiva: Pep, Joan, Agustí, Carme, José Luis, Vicent, Camil, Emili, JJ, Juli, Alfred, Mª Josep... -i no dic tots perquè, en justícia, cal recordar que alguns no assistiren mai- I en el negatiu les reticències que amb el projecte mostraren la majoria dels responsables polítics de la comarca -dels quals, a hores d'ara no en resta cap en actiu -. Llarga vida al projecte i salut a tots els socis i sòcies.

Un temps a l'IEVA: Període 1995 a .....

Joan Bravo

Quan l'any 1995, a Aiello de Malferit, es va fer el I Congrés d'Estudis de la Vall d'Albaida, ja em va semblar una magnífica idea per tal de construir culturalment la comarca, la formació de l'IEVA.

Acabava de finalitzar el meu temps a l'alcaldia d'Aiello i volia descansar, posar en la meua vida ordre i reflexió.

En assistir a l'assemblea anual de l'IEVA, no eren massa les mans que s'oferien per tal de constituir la Junta Directiva que s'havia de renovar. Per un excés de responsabilitat personal front a les necessitats, i pensant en ajudar, em vaig presentar com un membre més per a la nova junta.

Quina no va ser la meua sorpresa, quan en un instant, em vaig vore com a president de l'IEVA per decisió dels membres de la nova Junta Directiva estrenada. Com vaig dir eixe dia: Vaig voler tirar una mà i em vaig emportar la biga.

Acceptant el rept, em vaig posar a treballar amb un equip de persones excel·lents, disposades a constituir una Junta Directiva eficient i eficaç.

Férem un pla de treball per al temps que teníem per davant. Com que totes les persones érem voluntàries i amb voluntarisme, la concepció de programació a curt i mig termini, no s'acabava de veure, i imperà més el criteri de que es fera el què es poguera. I

així començarem a treballar.

Concebia que les institucions eren els patrons de l'Associació; la Caixa d'Estalvis d'Ontinyent, la Mancomunitat de Municipis de la Vall d'Albaida i l'Ajuntament d'Ontinyent deuriem d'apostar de forma decidida per l'IEVA.

Tindria que parlar de persones concretes d'aquestes entitats, que es creien el que nosaltres plantejàvem, però no així les institucions a les que pertanyien. La Caixa d'Estalvis d'Ontinyent va disminuir la seua aportació, l'Ajuntament d'Ontinyent la mantingué i la Mancomunitat en ralentí anava aportant.

Amb eixa realitat, es començà a treballar amb els recursos de les institucions i amb les quotes de les persones associades. No era fàcil treballar com volíem, però era la realitat que es tenia.

A nivell de persones sòcies i la seua implicació en els projectes i treballs de l'IEVA en trobàvem de noves que volien participar i de velles que optaven per retirar-se.

Una altra dificultat era que alguns dels treballs a realitzar, per dedicar hores, es pensava que devien ser remunerats, però no es disposava de recursos.

Amb aquest panorama, començarem. No recorde totes les iniciatives, segurament me'n deixe algunes de

manera involuntària, però com algunes novetats destacaria: L'impuls que es va donar per a la construcció del que és el XIEC, com aglutinador o Xarxa dels Instituts Culturals de les Comarques Centrals. Es va començar a treballar i coordinar una sèrie d'iniciatives i entre elles, la publicació d'una sèrie de treballs, l'edició d'una bibliogràfica i altres. Començarem la Fira de les Cultures. Naixia com una iniciativa capaç d'unir els municipis de la comarca, la Mancomunitat, l'IEVA i els col·lectius d'immigrants, com una plataforma on poder compartir les nostres cultures, les nostres realitats, on poder construir pluralisme i diversitat en la nostra societat comarcal. S'encetà la publicació del calendari de l'IEVA. La idea va ser concebuda com una presència de l'associació a les nostres cases al llarg de l'any. S'instaurà el sopar anual de l'IEVA, com un moment de trobada, amb la possibilitat de compartir idees, al voltant d'unes viandes preparades de forma especial i en alguns casos fins i tot de forma temàtica. Iniciarem el contacte amb les persones associades, convocant-les per zones de la Vall i polsant les seues inquietuds, explicant les iniciatives i demanant-los col·laboració i participació. Començà el projecte d'apropar els escriptors i escriptores als estudiants dels instituts, possibilitant que acudiren als centres, després de donar a

conèixer l'obra.

Junt a aquestes iniciatives, es mantien en funcionament les activitats de les diferents seccions que integraven l'IEVA, i així continuaven els Premis d'investigació bianual, el treball sobre les zones històriques dels nostres pobles, les publicacions periòdiques que es realitzaven, ...

Una reflexió, que sorgia en aquells moments, era el paper de deuria de jugar l'IEVA en les polítiques locals i comarcals dels municipis i de la Mancomunitat. De quina forma la nostra associació podia desenvolupar aquests polítiques, ajudar a dissenyar-les. Front a aquests plantejaments, sempre es topava amb les visions localistes dels municipis i dels polítics. En determinats moments, s'entien les reflexions comarcalistes, però a l'hora de la veritat, cadascú les transformava en individualistes i partidistes.

Des del meu punt de vista, la Mancomunitat i els municipis haurien d'impulsar un pensament comarcalista cultural plural i divers. Grans esdeveniments, importants i que cal realitzar, van fent-se, però és en la planificació global comarcal a curt i llarg termini on realment es pot construir una política cultural coherent.

L'IEVA ha sabut mantenir una dècada de treball constant i actiu a tots els pesars. Per molts anys i moltes iniciatives, avant!

Calendari de Festes, Tradicions i Gastronomia

Huit anys de Calendari de Festes, Tradicions i Gastronomia ha fet que es convertira en l'obra més esperada de les que publica anualment l'IEVA, pel seu contingut informatiu, sempre atractiu i sovint sorprenent. Publicació que arribe a moltes cases de la comarca i també a altres llocs ben inèdits. Enguany, com en les edicions anteriors, ha estat dirigit per l'etnògraf Sergi Gómez i Soler amb la redacció i creació també de Daniel Alfonso i Ximo Urenya. La novetat més cridanera és la nova maquetació, que és obra del cartellista i dissenyador Vicent Ramon Pascual, i la presència de dibuixos Jordi Albinyana per il·lustrar les receptes que ha preparat

Casimir Romero i que recullen menjars propis de les persones novingudes d'arreu del món i que ara ens són veïns a la nostra Vall.

Després que el Calendari de 2007 commemorarà el 300 aniversari de la Batalla d'Almansa i la pèrdua dels Furs valencians, l'IEVA ha cregut convenient el seguir emprant el seu calendari per difondre i rememorar fets històrics d'interès per a la nostra comarca. El Calendari de 2008 està dedicat al rei en Jaume I, ara que s'acompliran dels 800 anys del seu naixement, i també al dos-cents aniversari de l'inici de la Guerra del Francès. Així mateix, el Calendari acaba també un cicle, perquè amb la publicació de fotografies i

textos sobre les festes de poblacions com ara Benissuera, Bufali, Carrícola i Rugat, ja han aparegut referenciades en ell la totalitat de poblacions valldalbaidines.

Es segueix també amb la publicació dels diferents escuts dels nostres pobles, dites sobre uns i altres, refranys que fan referència als mesos i tota la informació diària que han fet del Calendari un element imprescindible en les cases, tendes i oficines de la Vall.

El Calendari 2008 realitza també un homenatge de l'IEVA al cantant Paco Muñoz, que ha anunciat que es retira dels escenaris durant aquest any que vindrà. Ara ja es comença a treballar en el nou calendari per al 2009, a una altra data important l'expulsió dels moriscos i amb totes les aportacions que estan recollint-se.

03

“Ací estem”

A ningú li va passar desapercebut l'acte de l'IEVA que es va celebrar entre el dia 24 i el 25 d'abril d'enguany. Potser haja estat la iniciativa amb més resposta popular que ha organitzat l'IEVA i que va obtenir resposta des de moltes comarques del País Valencià i també de més al nord i a l'est i tot. Centenars de llumentes van il·luminar aquella nit el cim de moltes muntanyes, d'ermites, campanars... Si volem saber quantes adhesions vam rebre i quina àmplia repercussió mediàtica va tenir l'acció "Ací estem", entreu a la nostra plana de l'Ací estem de Vilaweb Ontinyent i sabreu del poder de convocatòria que tenen accions com la de l'IEVA de l'abril passat. Nosaltres vam explicar els nostres arguments i molts dels corresponents van deixar gravats els seus comentaris a la nostra plana web. Com a exemple un simpàtic botó provinent de les terres del nord:

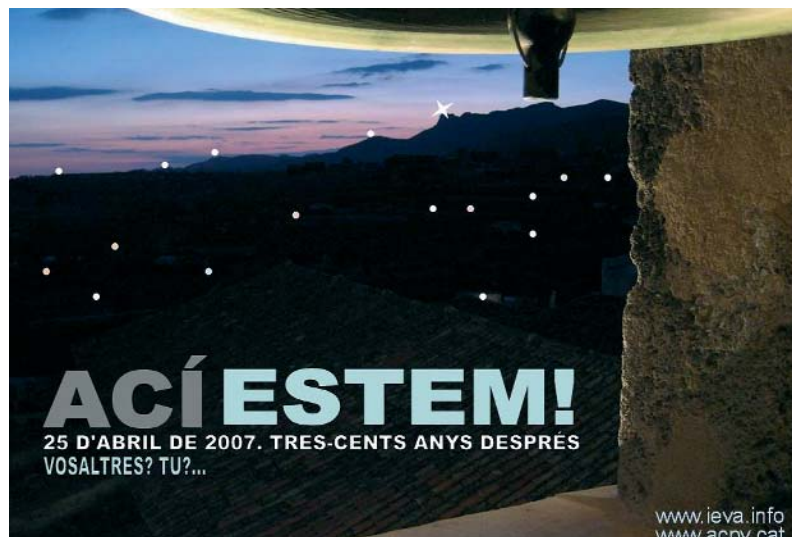
"Acabo de sentir a un membre de l'Institut d'Estudis Comarcals de la Vall d'Albaida la seva participació en un programa a Ràdio Catalunya. He escoltat amb atenció els seus comentaris sobre la iniciativa "Ací estem"

que es va promoure des de l'IEVA i de l'èxit aclaparador que la proposta ha rebut des de molts indrets.

Me n'alegro molt de la iniciativa i des de Sant Cugat del Vallés us vull fer arribar la meua felicitació personal a tots aquells que heu participat. L'èxit d'aquesta crida demostra que "ací esteu" i que no esteu sols. Vull donar-vos ànims per que seguiu endavant defensant la vostra llengua, el territori i la vostra cultura de les agressions externes i internes que patim cada dia.

La meua àvia era Paquita la molinera, nascuda a Cocentaina, a tocar de la Serra de Mariola. Va viure més de 30 anys amb nosaltres i mai vàrem parlar castellà (això va ser abans que el valencià fos declarat idioma diferent del català). Els meus fills, per quarta generació, segueixen fent ús de la nostra llengua comuna amb els seus cosins que encara viuen a Cocentaina o a Alcoi, uns 500 km al Sud de Sant Cugat del Vallés. Mai parlem castellà entre nosaltres.

Aquí a Catalunya tenim viva una il·lusió nacional que som conscients que és difícil d'aconseguir, però ens

mantenim "tossudament alçats". La qüestió catalana la veiem complicada, però és que ja fa temps que hi ha una negra tristesa a la nostra consciència col·lectiva que ens diu que la "qüestió valenciana" està més que perduda i no té futur. Desànim.

Mentida!! Amb el vostre blog ens demostreu que estem del tot equivocats, que hi ha esperança !!. Sovint els meus familiars d'Alcoi em diuen que troben greus dificultats per educar els seus fills en la seva llengua i costums. Em diuen que un mal greu dels valencians és que no tenen un sentiment nacional prou fort. Però amb "Ací estem" veig que sí que hi ha sentiment

nacional. Veig que hi ha molta gent compromesa en un projecte comú, grans i joves. Estic molt content d'aquest fet. Benvinguda aquesta iniciativa i totes aquelles que segueixen aquest camí.

El mal ve d'Almansa. A Almansa i a Xàtiva els valencians del sud van perdre, però els valencians del nord també vàrem perdre molt. Llavors ens van vèncer perquè no estàvem cohesionats. Avui, ells segueixen guanyant perquè no estem units. Separats farem poca cosa. Junts tenim molt a guanyar (...)

. Xavier Molero. Sant Cugat del Vallés. Abril 07."

Conferències: 300 anys de la batalla d'Almansa

El 25 d'abril de 1707 va tindre lloc la batalla als camps d'Almansa que va resultar decisiva per al futur dels valencians com a poble. La batalla enfrontava les tropes dels dos pretendents a la corona de la monarquia hispànica i dels seus respectius aliats. La Guerra de Successió a la monarquia hispànica va ser un conflicte internacional de caràcter general que afectà tot Europa.

Enguany l'IEVA ha commemorat el tercer centenari de l'efemèride, i ho ha fet de la millor manera que calia fer-ho, donant a conèixer els quès i els coms dels fets, les seues causes i conseqüències al llarg d'una bona sèrie de conferències al llarg i ample de la comarca. Es van centrar en les causes, les implicacions i les conseqüències del conflicte successori, tant per a nosaltres els valencians, com per a les persones de la Vall d'Albaida, en particular. L'objectiu era posar a l'abast de la societat valldalбайдina les claus que permetien interpretar i contextualitzar uns fets, uns esdeveniments i uns pro-

cessos que van marcar la nostra trajectòria històrica com a poble en els darrers tres segles.

Les conferències commemoratives de la derrota d'Almansa de l'IEVA les va encetar la professora Carme Pérez Aparicio, que va parlar sobre "La Guerra de Successió al País Valencià". Va ser el 16 de març a Quatretonda abans del sopar anual de l'IEVA. Dies després vam organitzar amb el casal Jaume I d'Ontinyent la presentació del llibre de Joan Francesc Mira "Almansa 1707, després de la batalla". El dia 20 de març a Ontinyent va seguir "La batalla de Almansa", a càrrec de José Luis Cervera el dia 19 d'abril al MAOVA. Després "Les causes de la Guerra de Successió al País Valencià i a la Vall d'Albaida" a càrrec de Joaquim López i Camps, el dia 21 d'abril a Otos. A continuació va ser la conferència "Després d'Almansa: la Nova Planta i els ajuntaments borbònics" d'Isaïes Blesa el dia 27 del mateix mes d'abril a la Biblioteca de castelló de Rugat. Li va seguir "La

Guerra de Successió a Benigànim i a la Vall d'Albaida" de

Vicent Terol i Reig el dia 28 d'abril a Benigànim. Després "L'abolició dels Furs i la seua recuperació, 300 anys després" d'Enric Solà, el dia 19 de maig a El Palomar. "Maulets i Botiflers a Ontinyent" va ser la conferència d'Alfred Bernabeu, que va ser el dia 15 de juny a Ontinyent. Finalment, "La Influència del Decret de nova planta en les festes i costums valencians" de Sergi Gómez i Soler va ser la que va tancar el cicle el dia 30 de juny a Aiello de Malferit

També es va fer una excursió a Almansa, a l'escenari de la batalla, a la ciutat i al castell, el dia 29 d'abril en col·laboració amb l'Associació Cultural La Nostra Terra

Van ser patrocinadors dels actes, l'Associació cultural La Nostra Terra d'Ontinyent, els ajuntaments d'Otos, Castelló de Rugat, Benigànim, El Palomar, i d'Aiello de Malferit i, clar, l'IEVA

Paròdia del Decret de Nova Planta

Va ser a Quatretonda que va sonar el caragol de l'IEVA que cridava a la participació dels valldalбайдins a una revisió de la nostra història. El dia 20 de març, després d'una molt interessant conferència de Carme Aparicio, la primera del cicle de què parlem més amunt, del sopar anual de l'IEVA, de l'acte d'atorgament del premi Fer Comarca als primers organitzadors dels aplecs de la dansa a la Vall d'Albaida i d'haver-se begut els últims cafés, apareixien en escena de sobte dos actors que parodiaren el Decret de Nova Planta.

El músic Juanjo Albinyana al piano i el polifacètic Jovi Vidal fent de francès panxacontent feren riure els presents, i també pensar seriosament el significat de totes les paròdies. L'espectacle es repetia mesos després a Bocairent i es podrà tornar a aplaudir a Aiello de Malferit el dissabte dia 29 de desembre, al llarg d'una festa d'aniversari que promet ser ben interessant.

Premis "Fer Comarca" 2003-2007

Reconeixemen públic a la persona, entitat o col·lectiu de la comarca que ha destacat en la seua tasca vertebradora de la Vall d'Albaida

1. ALS PATRONS DE L'ENTITAT: AJUNTAMENT ONTINYENT, CAIXA ONTINYENT, MANCOMUNITAT DE MUNICIPIS DE LA VALL D'ALBAIDA. 2003

2. L'INSTITUT JOSE SEGRELLES D'ALBAIDA. 2004.

Per considerar que ha exercit un paper important i decisiu en l'àmbit cultural i educatiu dels pobles de la Vall d'Albaida, de tal manera que durant molt de temps ha estat l'únic referent. A hores d'ara, son molts els alumnes i professors que han passat per l'Institut i que, d'alguna manera, estan interessats en la celebració dels 40 Anys de la seua existència, que coincideix en celebrar enguany.

3. COVALBA, COORDINADORA

DE LA VALL D'ALBAIDA PER LA DEFENSA I L'ÚS DEL VALENCIÀ. 2005

És una entitat ja madura que excel·leix en la trajectoria indiscutible en la defensa dels nostres trets propis, la construcció de la comarca com a valor reconegut i l'extensió de les seues activitats als diversos àmbits socials comarcans. Especialment interessant ha estat el treball fet dins l'àmbit educatiu escolar, conegut per tothom. La predisposició constant a la participació de la Coordinadora en aquelles activitats a què són convocats és altre dels valors que volem premiar.

Tots aquests mèrits tenen una digníssima plasmació en l'acte de la "Trobada d'Escoles en Valencià", que cada any, i enguany en farà ja diu, celebren en un dels nostres pobles, tan grans com menuts. Allí ens reunim en una cita que ha esdevingut imprescindible i multitudinària, totes les entitats i les persones que ens esforcem dia a dia per mantenir la

nostra tradició pròpia, tot i incidint en una de les seues fites senyeres: la llengua que parlem i el seu ensenyament a les generacions novelles per assegurar-ne el coneixement futur. No hi ha acte que deixe tan palés la voluntat de fer comarca, i fent comarca, de fer país. L'autèntica "festa major" de la Vall d'Albaida en l'actualitat.

4. BIBLIOTECA QUATRETONDENCA I COOPERATIVA DE QUATRETONDA. 2006

En reconeixement a la seua constant tasca investigadora, editora i divulgadora del nostre patrimoni social i per haver-se erigit en un exemple i model a seguir pels nostres pobles per tal de retrobar-se, actualitzar el seu mode de vida i llegar-lo al futur amb garanties; tot i havent fet d'un seguit de publicacions de caire local una fita per tal d'assentar la nostra identitat comarcal.

5. COL·LECTIU DE DANSADORS

DE LA VALL D'ALBAIDA. 2007

L'IEVA ha volgut atorgar el premi Fer comarca a l'Aplec de Danses de la Vall d'Albaida, coincidint amb el seu 30 aniversari, que cada any se celebra en un poble de la nostra comarca, i en concret als 10 pobles que l'iniciaren el 3 de setembre de 1978 a Quatretonda: Agullent, Albaida, Alfarrasí, Bèlgida, Bocarent, Montaverner, Ontinyent, el Palomar, la Pobla del Duc i Quatretonda.

L'aplec ha donat a conèixer la nostra comarca dins i fora d'ella, ha vertebrat una Vall d'Albaida que era desconeguda per a la major part dels seus habitants i ha ajudat a mostrar el camí a altres facetes culturals, i a tots els valldalbaidins a pensar en clau comarcal.

Este reconeixement volem fer-lo extensible al Comitè Consultiu del I aplec, al Grup de Danses de Quatretonda, i simbòlicament de manera ben especial a totes les persones impulsores de la idea i organitzadors de la primera trobada de danses.

Sis anys organitzant la fira de les Cultures

Crear espais de comunicació, de coneixements, de solidaritat i enriquiment, es a dir crear espais de ciutadans del món es un dels objectius que es preten a aconseguir amb l'organització de la Fira de les Cultures. Enguany s'ha realitzat la sisena edició i este any, la població escollida per a realitzar-la ha sigut la Pobla del Duc. On es va contar amb tot el recolzament de l'Ajuntament, de les associacions i en general de tota la població. Cal destacar que la fira de les cultures, s'ha consolidat també com un fort referent en les comunitats educatives gràcies a l'organització en paral·lel de les Jornades dels Camins cap a la Interculturalitat, del CEFIRE d'Ontinyent, que enguany van complir la tercera edició. Són dos activitats conjuntes i complementaries que volen respondre a una necessitat i una realitat del nostre present.

La Fira de les Cultures és una iniciativa que pretén donar a conèixer la riquesa cultural de la nostra comarca als nouvinguts i, ahora, mostrar als

habitants de la Vall la diversitat de les cultures que han arribat amb els nouvinguts. Cada any la fira va millorant-se gràcies a les aportacions del pròpiu poblacions on es realitza. De fet este any la Fira ha estat integrada per tres

sectors: el gastronòmic i artesanal, el d'animació cultural i educatiu i el de promoció turística.

La Fira de les Cultures, ja ha visitat les ciutats d'Ontinyent, Albaida, Aiello de Malferit, Castelló de Rugat,

Montaverner i com hem dit la Pobla del Duc.

La jornada de la fira, pretenen arribar a tots els col·lectius socials de la nostra comarca a aconseguir unir la tasca d'una institució com es l'Ajuntament, amb la d'una institució cívica amb caràcter cultural de la comarca, com és l'Institut d'Estudis de la Vall d'Albaida, i, una entitat educativa, que acull als professors de la comarca, el CEFIRE d'Ontinyent, amb un objectiu comú com és el de conèixer-nos a tots un poc més i aconseguir espais de relació per a interactuar totes les persones que vivim en la comarca.

No ens cansarem d'agrair a aquestes dos institucions al Cefire i als ajuntaments, que han participat en estes fires, el seu entusiasme, i la seua tasca realitzada per a fer realitat aquest projecte intercultural i a més a més vertebrador de la nostra comarca.

Hem estat ja en sis poblacions de la comarca, i encara ens quedem molts on arribar en el futur.

Premis Investigació de l'IEVA

L'IEVA promociona la ciència, la investigació de tots els camps amb els Premis d'Investigació biennals, els quals són publicats posteriorment

La convocatòria del Premi d'Investigació és una de les accions, possiblement de les primeres accions, que porta a terme l'Institut d'Estudis de la Vall d'Albaida des de la seua creació - i fins i tot abans.

Amb una periodicitat bianual, l'IEVA convoca a tots els estudiosos i estudioses de la Vall d'Albaida o interessats en ella a fer una mirada ja siga retrospectiva, des del present o mirant cap al futur, sobre qualsevol tema que ens pugua interessar, a que investiguen i ens mostren els resultats.

La veritat és que en tota aquesta tasca, l'IEVA no ha d'assumir cap més mèrit o protagonisme que el que li correspon i aquest es limita a convocar el premi, nomenar un jurat -assumint plenament la seua decisió-, i deixar al guanyador o guanyadora en completa llibertat perquè desenvolupe el seu projecte d'investigació com estime convenient.

La primera convocatòria dels Premis d'Investigació és de 1996, un any abans de la constitució formal de l'Institut. És, per tant, aquesta convocatòria, un precedent i una mostra de la decisió ja presa -i recolzada per institucions- de la constitució de l'IEVA, un primer pas i que podia justificar, literalment, el nom d'Institut d'Estudis, atés que aquest era el seu objectiu: potenciar premiant-los, donant-los un ajut econòmic, els estudis sobre la Vall d'Albaida.

Des d'un principi a aquest premi se li dona un format d'investigació i no es premia un treball ja fet i acabat, sinó que es premia, de entre els que es presenten, un projecte d'investigació que s'haurà de desenvolupar en un termini màxim de dos anys i l'import del Premi -ara 3.000 € es paga en dos o 3 terminis per a que, d'una part ajude amb les presumibles despeses de la investigació al mateix temps que, una vegada enllestit i passades les supervisions oportunes, si es decideix la seua publicació, la quantitat pagada ve a compensar els drets d'autor del nombre d'exemplars que fixen les bases de cada convocatòria. Perquè les bases que regulen la convocatòria dels Premis, respectant les línies generals fixades des del principi, s'han anat revisant segons l'experiència dels suc-

cessius anys, de forma que solventaren els incidents -afortunadament molt pocs- que han sorgit i, al mateix temps que foren clares i deixant poc espai per a la interpretació subjectiva.

Del I Premi d'Investigació, convocat, com ja hem dit en 1996, van resultar guanyadors ex-aequo Fernando Sendra Banyuls amb el projecte "Els molins d'aigua de la Vall d'Albaida: un patrimoni tecnològic i cultural quasi desaparegut" i Vicent Terol i Reig amb "La Germania a la Vall d'Albaida".

La segona convocatòria es va fer al 1998 i el Jurat li atorgà el premi al projecte presentat per l'historiador Abel Soler amb el títol "L'espai del poder feudal. Torres, castells i palaus de la Vall d'Albaida"

La convocatòria de 2000 fou guanyada aquesta vegada pel projecte "Anàlisi sistèmic de l'aigua a la Vall d'Albaida. Models per a la seua sostenibilitat", proposat pel Grup d'estudis ambientals naturalista padre Fernando Alcina, integrat per Vicente Revert Calabuig, Daniel Cabedo Sanchis i Ignacio Gil Torró.

En 2002, la confiança i el Premi

d'investigació fou per al projecte de l'historiador Antonio Calzado Aldària que amb el títol de "La Vall d'Albaida entre la nit i el marasme. 1.939-1952", s'endinsa en l'estudi de la nostra història més recent i fins eixe moment no estudiada: la postguerra i els primers temps de la dictadura franquista a la nostra comarca.

La cinquena convocatòria, en 2004, fou guanyada per l'economista Francisco Puig Blanco amb el treball "La deslocalització industrial a la Vall d'Albaida. Un estudi per a superar-la".

En 2006 arribarem a la sisena convocatòria i el Jurat decidí atorgar la confiança al projecte d'investigació "El riu Albaida, qualitat ambiental de les seues riberes", presentat per Maria del Pilar Donat Torres i Antonio Javier Martínez Fort, actualment en procés d'elaboració.

Com hem dit abans, part important en l'encert del Premi el té el Jurat, al que s'ha convidat a formar part a personalitats de la comarca rellevants en l'àmbit universitari, científic, artístic i professional, que desenvolupen el seu treball dintre o fora de la Vall d'Albaida.

I una vegada enllestida la investigació guanyadora de cada Premi, l'objectiu és donar-la a conèixer mitjançant la seua publicació. Dissortadament no sempre ha estat possible: unes vegades perquè els integrants d'un grup d'investigació han hagut de seguir camins divergents i els ha impossibilitat el concloure el treball i en conseqüència han manifestat la seua voluntat de renunciar al Premi i, en altres no es renuncia, malgrat la tardança, a que desapareguen els entrebancs i l'objectiu: difondre l'estudi, es complisca. Són més, però els estudis que han vist la llum sota distints patrocinadors de les publicacions, així Caixa Ontinyent ha publicat els treballs de Fernando Sendra (I Premi) i el d'Abel Soler II Premi, aquest sota el títol de "Castells i palaus de la Vall d'Albaida. Arquitectura i poder feudal"; mentre que l'IEVA, en col.laboració amb l'editorial Germania ha publicat "Entre la nit i el marasme. La Vall d'Albaida 1939-1952", guanyador del IV Premi i finalment l'IEVA coma editor, amb la col.laboració de les entitats empresarials, polítiques i sindicals de la comarca, ha publicat el V Premi. "La deslocalització industrial a la Vall d'Albaida. Un estudi per a superar-la"

Presentació del llibre del XIEC

La Xarxa d'Instituts d'Estudis Comarcals de les Comarques Centrals (XIEC) publica un nou llibre

El dia 30 de novembre de 2007, es presentà a la Sala Joan de Joanes de Bocairent el llibre de la sociòloga Sandra Obiols "Vivint en la incertesa. Els treballadors del sector del tèxtil a l'eix Alcoi-Ontinyent". L'acte comptà amb la presència de l'Alcalde i regidora de Cultura, així com altres regidors, tècnics municipals i una considerable assistència de públic.

La publicació de llibres és una tasques dintre del quefer de l'IEVA i no sempre ens resulta fàcil. Al presentar i donar a conèixer les tres darreres publicacions: "Entre la nit i el marasme"; "La deslocalització industrial a la Vall d'Albaida" i la que ara donem a conèixer "Vivint en la incertesa", tenim, d'una part, el convenciment d'estar en presència d'unes obres, fetes amb solvència i rigor per persones altament qualificades, però d'altra banda ens queda una certa agror perquè ens haguera agradat que aquestes obres no foren necessàries. Però ho són i el nostre compromís amb la comarca i la seua gent ens duu a donar suport i difusió a aquestes investigacions.

"Vivint en la incertesa" està publicat per l'IEVA junt amb altres instituts d'Estudis Comarcals de les comarques Centrals, dintre del XIEC, que segurament serà el darrer vestigi d'aquell projecte que fa un temps va sorgir d'una manera certament il·lusionant: el de les Comarques Centrals Valencianes, però que ha anat extingint-se poc a poc. No sé si podríem dir que està agònic o sols pendent de certificar la seua desaparició.

El treball de Sandra Obiols amb el títol de "Vivint en la incertesa" despertà molt d'interés a l'IEVA: S'estudia la repercussió sobre les famílies dependents del sector tèxtil del nou escenari que es planteja des del 2005. Entenem que era el complement del treball i de la visió que ofereix "La deslocalització Industrial a la Vall d'Albaida", el treball guanyador de Vé Premi d'Investigació de l'economista Fco. Puig . Perquè entenem

nem que al costat de les macrohistòries, eixes que difícilment apareixen als mitjans de comunicació, que pateixen una situació sense tenir recursos ni possibilitats per a incidir en ella. Així que quan des del CEIC Alfons el Vell ens el van oferir per a la seua publicació al XIEC, vam contestar que resultava molt interessant la seua publicació.

Al llibre podem diferenciar quatre parts: una primera, amb una sèrie de referències tècniques respecte de criteris, plantejaments teòrics, etc. Una segona en la que es contextualitza el treball: cal fer un dibuix dinàmic de la societat valenciana, evidenciar les seues tendències així com els canvis produïts en els darrers temps, mitjançant una acurada selecció de les dades significatives. I en aquest aspecte es fa una especial incidència en el paper de la família com a garant del benestar dels individus, malgrat tenir la més baixa protecció econòmica dels països europeus del nostre entorn, encara que, al menys des d'alguns sectors socials, la més alta exaltació, clar, que sols un determinat tipus de família. La família no sols actua per garantir el benestar, actua com

a element o factor redistribuidor de la renda, de manera que segons alguns economistes, la diferència de renda és major entre grups familiars que entre individus.

La tercera part se centra en els testimonis orals, la seua interpretació i sistematització, dels subjectes, esta vegada passius, que suporten i fan front, si poden a la crisi. I, finalmet es presenten les conclusions de la investigació. Però de tot això en parlarà l'autora Sandra Obiols.

La qualitat i consistència d'aquest estudi descansa en la sòlida formació acadèmica i investigadora de la seua autora. Sandra Obiols, actualment professora de Sociologia i Antropologia Social a la Universitat de València, i està realitzant estudis de doctorat a la Universitat Autònoma de Barcelona . Malgrat la seua joventut, té una àmplia trajectòria en la investigació, especialitzada en les famílies monoparentals. A més d'un considerable nombre de publicacions tant a revistes especialitzades com en ponències i intervencions en Congressos i Jornades. A més, Sandra Obiols és coordinadora del Centre Ovidi Montllor de l'Alcoià-Comtat.

Una conferència ben important sobre el territori

Més que una conferència, el catedràtic de Geografia Física de la Universitat de València, Vicenç Rosselló Verger, va plantejar el seu discurs com una mena de lliçó als assistents a l'aula de l'Extensió Universitària-UNED d'On-tinyent, amb el títol genèric de "Paisatge i territori".

La lliçó magistral organitzada per l'Institut d'Estudis de la Vall d'Albaida, celebrada el passat divendres 23 de novembre, formava part d'una sèrie de conferències organitzades per l'Institut Ramon Muntaner i l'Institut Menorquí d'Estudis, arran del Vé Congrés dels Centres Comarcals d'Estudis dels països de parla catalana (CCEPC) amb el títol de "Paisatge, territori i societat" realitzat el passat d'octubre de 2005, a Maó.

El professor mallorquí Vicenç Roselló, ha rebut el Premi Lluís Guarnier, atorgat per la Generalitat en reconeixement per la seua tasca investigadora en geografia, etnologia i toponímia valencianes, així com també per la seua docència en l'escola de geògrafs valencians. També ha estat ditingit amb els premis Cerdà Reig i el Jaume I.

El professor Rosselló va captivar els assistents amb el seu discurs clar, rotund, incontestable i perfectament intel·ligible per part d'un auditori predisposat a deixar-se convèncer per uns arguments basats en la comprensió d'una terminologia elemental de la geografia que permet entendre quines han estat sempre i continuen estant les accions de la mà humana a sobre del territori. Un territori que es mira o al que s'arriba des del tros de terra domèstic on es viu, on es treballa, el lloc entès com a país, País, paisatge..., segons qui el mira i amb quines intencions el mira o hi actua. Per a cada individu el paisatge es vist com a un valor en ell mateix, i el mira o l'admira com a espectador (del llatí spectare, speculo) o que intenta administrarlo, actuar a sobre d'ell, en el seu propi ús i de la manera que considera més profitosa. O el que és el mateix com a especulador (també del llatí spectare, speculo).

Roselló va anar recorrent tots els processos de degradació del territori del País Valencià ('Comunitat' per als legisladors actuals, va matitzar) i va qüestionar l'interés que aparenten tenir els successius governs valencians en l'ordenació d'un territori que en realitat està perdent a una velocitat preocupantment molt gran la seua morfologia coneguda fins ara. La degradació de les comarques del litoral envaïdes per una enorme frontera de ciment que no deixa veure el mar des d'uns pocs quilòmetres terra endins, els aiguamolls costaners, els boscos, les hortes tradicionals...

La Casa Santonja: en la seua època i el seu temps. Un possible temple maçò

La Casa Santonja/Palau dels Marau de l'Olleria és un edifici que té un alt valor patrimonial tant per a la història local com per a la comarcal. El 24 de març de 2006 l'IEVA va reunir un "Comitè d'Experts", d'estudiosos, professors d'universitat, investigadors i gent experta en matèria d'història, art, restauració, etc. I va realitzar una visita guiada a la Casa Santonja // Palau dels Marau, el 24 de març de 2006. En eixa visita guiada, els participants van comentar els temes interessants que els cridà l'atenció al voltant dels frescos de la Casa Santonja. La visita va finalitzar amb una Taula rodona del comitè d'experts per a comentar la visita a la Casa Santonja, a la Casa de Cultura de L'Olleria, oberta a tot el públic en general. En acabar, se li va sol·licitar a cada ponent que elaborara un article segons la seua especialitat.

Amb els articles que s'han elaborat pels experts va a publicar-se en el 2008 un llibre monogràfic d'investigació sobre la Casa Santonja/Palau dels Marau, amb la col·laboració de

l'Ajuntament de l'Olleria.

Amb esta publicació l'Institut d'Estudis de la Vall d'Albaida, realitza, un detallat i minucios estudi tant de la decoració pictòrica com de la disposició arquitectònica d'aquest valuós immoble tot relacionant-lo amb l'ambient maçò i liberal de la primera meitat del segle XIX, a partir d'un grup d'experts en diferents vessant. En està publicació coneixerem els estudis i les

investigacions realitzades per: Jesús Huguet, Secretari del Consell Valencià de Cultura; Vicent Terol i Reig. Arxiu Municipal d'Ontinyent; Francesc-Andreu Martínez Gallego. Universitat de València; Germán Ramírez Aledón. Universitat de València; Rafael Garcia Mahiques i T. Sánchez Millan. Univ. de València i tot coordinat pel periodista local Josep-Vicent Vidal i Vidal.

Agenda

-**Festa X aniversari IEVA** a Aiolo de Malferit, Auditorium, 29 de desembre a les 19:30h. Música, humor, paròdia, sorpreses, gran tortell d'aniversari. Esteu tots convidats!.

-**Assemblea de socis**, 26 de gener a les 16h a la Sala de Juntes de la Mancomunitat de Municipis de la Vall d'Albaida. Ontinyent.

Breus

-L'IEVA va celebrar el mes passat una taula rodona junt a Amics de la Costera, per a explicar els models d'instituts culturals que existeixen a Castelló de la Ribera.

-L'IEVA ha participat amb el projecte www.meravellesvalencianes.org amb la candidatura de Bocairent per a meravella valenciana en l'apartat de conjunt històric artístic.

-L'IEVA ha participat amb el XIEC en l'edició de rutes turístiques de les comarques centrals.

Música de cambra per a les llars valldalbaidines

L'Institut d'Estudis de la Vall d'Albaida enceta ara a final de l'any i celebrant el seu X aniversari un nou projecte emmarcat dins de l'àrea d'arts. Treball discogràfic que enguem i que porta el nom d'ALBARIS-I. L'objectiu és promoure i donar suport al nostre patrimoni musical, i també difondre les creacions musicals d'autors contemporanis de la Vall d'Albaida. Este CD, és el primer d'una col·lecció de cds de música valldalbaidina que s'ha realitzat gràcies a l'important recolzament de la Caixa d'Ontinyent, que ens ha fet un espai dins de la seua col·lecció discogràfica. Amb esta nova publicació es pretén motivar les noves generacions de compositors per a la creació d'obres de gènere cambrístic, solistes, conjunts instrumentals o vocals. I al mateix temps vol recuperar i difondre obres inèdites de com-

positors valldalbaidins ja desapareguts. Així com també, donar l'oportunitat als instrumentistes professionals

de la Vall d'Albaida d'interpretar i conèixer la música dels nostres compositors. Per a executar este projecte

s'ha comptat amb la coordinació tècnica de Rafael Monllor García i la direcció artística de Ramon Garcia i Soler, els quals han vetllat en tot moment per la bona qualitat de la tasca esmentada. Hem comptat amb un grup de músics que ens han interpretat magistralment les obres seleccionades, i a més a més, de la col·laboració especial del Conservatori de Música d'Ontinyent i d'Ad libitum. Ara en estes dates de Nadal tindrem la sort que isca a la llum tot aquest treball musical i, per este motiu, el dia 29 de desembre, en la celebració del X aniversari, realitzarem una xicoteta presentació on s'interpretaran en directe algunes de les peces. Esperem continuar en esta nova col·lecció de l'IEVA dedicada al patrimoni musical i ampliant-la al màxim nombre de músics vall d'albaidins.